

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 8. Veterum comicorum loci duo inter se collati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

ex quibus constet eandem illorum quoque his de rebus fuisse sententiam. Sed & antiquissimus poetarum Homerus tecta quadam urbanitate significavit, quæcumque ipse de inferis cecinisset, talia esse, qualia interdum mulierculis & puerulis ad focum sedentibus aut fallendi aut conciliandi somni gratia narrari solebant. Facit enim Vlixem moneri à matre, ut quamprimum superos repetat, quæq; apud inferos vidit, mente condita teneat, ut habeat quod uxori narrare possit.

Ἄλλα φάσθε τάχιστα λιλαίεο. τὰδ'τα ὅ' πάντα

ἴδ', ἵνα ἴ' μετόπισθε τῆ' εἴηδα γυναικί.

ut tantum non apertè dicere videatur,

Πᾶρ πνὲι χεὶ τοιαῦτα λέγειν χειμῶν ἐν ὄρη.

Summus autem Homericarum virtutum imitator Virgilius aliam rationem commentus est, qua idem obscurè ac symbolicè indicaret. Nam cum duas, ex Homero hoc quoque, Somni portas fecisset, Corneam vnam, qua vera; Eburnam alteram, qua falsa somnia mitterentur: *Ærean*, spectatis illis inferorum portentis, porta eburna egredientem facit, ut sagacibus lectoribus suspicandum relinqueret, talem esse totam illam *παραλογίαν*, qualia somnia ex inferis eadem illa porta exire dixisset.

Veterum comicorum loci duo inter se collati.

CAPVT VIII.

FACETE expressit Plautus in *Menæchmis* Pencilii parasiti edacitatem, qui cum *Cylindrum* coquum, iussum tribus parare prandium, interrogantem fecisset, qui nam illi tres futuri essent, respondissetque meretrix, se, & *Menæchmum*, & parasitum eius, ita statim ratiocinantem inducit coquum:

iam isti sunt decem:

T 3

Nam

Meretrix
Lectio
LIII
28

Nam parasitus octo minus hominum facile fungitur. Videtur autem Eubulum veterem comicum minus esse, qui Philocratem quendam in mensa pro duobus aut pro tribus esse dixerat. Sed Plautus ut solet, modum excessit. Eubuli versus hi sunt apud Athenæum:

Εἰσὶν γὰρ ἡμῖν ἧστ' κεκλημένον δύο
 Ἐπὶ δειπνον ἄμαρξι, φιλοκράτης ἢ φιλοκράτης.
 Ἐνα γὰρ ἐκείνον ὄντα, δύο λογίζομαι,
 Μᾶλλον ὃ πρῆξι.

sed Eubulus, ut mihi quidem videtur, urbanitas cum duos dixisset, unum Philocratem bis nominaverit. Nam insulsi profectò, & illepidi fuerunt apud Athenæum in secundo horum versuum scripti, φιλοκράτης ἢ φιλοκράτης. corruerunt enim & urbanitatem dicti, & versus modum. Eodem asinus sale condit vetus quidam poëta distichon, quo quaedam cavenda ac fugienda complexus esset, huiusmodi Laodicenses nominavit. Id distichon in Syriacis epistolis legitur; sed non satis emendatè. Sic legendum videtur:

Ἀσπίδα, σφῦνον, ὄφιν ἢ λαδικίας ἀείφαρος,
 Καὶ κίβητα λυσώδην, ἢ πάλι λαδικίας.

Radians pro sole. Emendatus apud Ciceronem veteris poëta versus.

CAPVT IX.

RADIANTEM veteres poëta Latini inter cetera sine vlla adiectione vocabant solem. Et ita huius nomine usus est Cicero in Arato:

Hoc motu radiantis, Oreste in vada ponti.
 neque enim dubium est, quin expresserit illud Aratum,